

Príloha k bakalárskej práci

„... nádej ...“

Režijná kniha

Úvod

Divadelná inscenácia „...nádej...“ je podľa skutočného príbehu. Príbeh dievčaťa vo veku od 10 do 18 rokov. Strach, ktorý v sebe pociťovala sa odrážal v sne. V nekonečne opakovanom sne.

I. časť

1 Funkcia pedagóga – režiséra, prezentácia autora

Charakteristika projektu, východiská k téme, ciele

1.1 Námet

V detstve sa mi snívaval niekoľko rokov jeden sen. Sedela som na hojdačke. Pomaly som sa začala hojdať. Neskôr som sa hojdala rýchlo a hlavne vysoko. Zrazu som sa hojdala tak vysoko, že som sa začala pretáčať. Nebola to len hojdačka ale zrazu to bol kolotoč, ktorý nešlo zastaviť. Nikto iný v sne nebol. Naokolo mňa nebolo nič. Teda všade naokolo bola tma. Nevedela dom ako to mám zastaviť. V tom prišiel strach. Mala som veľký strach čo bude teraz. Ale najhoršie na tom bolo to, že som nevedela zastaviť nie len hojdačku – kolotoč ale ani strach a ani sen. Nedokázala som sa prebudiť a povedať si už sa mi snívať nebudeš. Nešlo to. Samozrejme prvotné snívania sna končili tak, že som sa po dlhých mukách zobudila a bála som sa zatvoriť oči. Zatvoriť preto lebo ten sen tam stále bol. Každú jednu noc sa mi sníval v tej prvotnej polohe, kedy som nevedela čo urobiť, ako to zastaviť. Po niekoľkých doslova mesiacov som sa odvážila v tom sne zoskočiť z hojdačky – kolotoča. Neuveriteľný strach zoskočiť do prázdna. Zatvorila som oči. Kričala som.

Prekrútil sa mi žalúdok. Nevieťm vôbec kam som padla, ale viem, že aj po páde som mala strach. Obrovský strach. Samozrejme som sa hneď zobudila. A opakovalo sa to isté. Zatvorit' oči už zase nebolo také jednoduché. Stále tam v spánku bol sen. Naberanie odvahy zoskočit' trvalo tiež niekoľko mesiacov a potom prišla ďalšia fáza. Keď sa opäť prisnil tak som si s plným vedomím povedal, že sa nič nedeje. Jednoducho zoskočím a bude pokoj. Už sa mi prestane snívať. Zhlboka som sa nadýchla, zatvorila oči a skočila. Samozrejme strach tam bol stále, aj pád do neznáma a žalúdok sa prekrúcal neustále. Ale keď som dopadla, tak skončil. Neskončil na stálo, iba na ten jeden spánok. Opakoval sa ešte niekoľko rokov. Jedného večera ale prestal. Ktorého? Tak to Vám nepoviem lebo vtedy som to ani len netušila, že je to posledný krát. Uvedomila som si iba, že sa mi zrazu nespáva. To prečo sa mi snívá a prečo sa mi nespáva Vám neprežradím. Ja to viem a to mi stačí. Je to už moc osobné. Dôležité je to aby som Vám ukázala, že strach vždy pominie, ak sa s ním trošku popasujete alebo vyrovnáte, alebo mu ukážete kto je u Vás pánom. Samozrejme, že tu platí trezlivosť ruže prináša.

1.2 Scenár

- na javisku je zavesená hojdačka

1.obraz „Sen I“ – Dievčatko menom Lily sedí na hojdačke. Hrá hudba (Massive Attack: Butterfly Caught). Drží sa hojdačky a bojí sa. Na scénu za doprovodu hudby prichádzajú dve tanečníčky (každá z inej strany). Obkolesujú Lily. Tanečníčky v tomto obraze vyjadrujú pohybom hojdanie hojdačky. Vyjadrujú a zároveň znázorňujú strach, ktorý vyvoláva hojdačka. Medzi tým sa Lily začne hojdať a snaží sa z hojdačky vyskočit'. Nejde to. Bojí sa a kričí.

L: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Niiieeeee!!!“

Hudba končí, tanečníčky odchádzajú a Lily sklopí hlavu dole, silno sa drží hojdačky a veľmi sa bojí. Zaznie hudba (Karl Jenkins & Adiemus III.: Dawn Dancing) ale iba veľmi krátko.

- na ľavej strane javisku je posteľ a kufrík

2.obraz „Bolest' I“ – Lily sedí na posteli. Snaží sa čítať knižku. V ruke si drží svojho najobľúbenejšieho plyšového macíka. V pozadí je počuť ako sa jej hádajú rodičia:

Ž: Odpovieš mi už konečne. prečo ma podvádzaš? Počuješ? Rozprávam sa s tebou.

M: Nepodvádzam ťa.

Ž: Prestaň mi klamať.

M: ....ticho pauza on nič nepovie

Ž: Čo ti chýba? Čím som sa ti zhnusila?

M: Čo to stále trepeš. Prestaň si vymýšľať. Už ma to nebaví počúvať deň čo deň.

Ž: Ty prestaň. Kam ideš. Nechoď preč. Počuješ ostaň tu. Rozprávam sa s tebou.

M: Nehuč po mne. Nie som hluchý. Budem si robiť čo ja chcem.

Ž: Mala som pravdu však? Však máš niekoho? Neklam ma stále.

M: Áno mám.

Ž: Ja som to vedela. Ty hajzel, sviňa. Nenávidím ťa, počuješ?????

M: Si úbohá. Čo zase robíš scény.

Ž: Aha tak ja robím scény lebo ty si .....

M: No povedz čo som, ty chudera. Druhá by to dávno pochopila.

Ž: .....

Nevie sa sústrediť na čítanie a tak si začne zapchávať uši a spievať si pesničku „Hviezdička“. Pozerá sa pritom na nebo.

- na javisku je zavesená hojdačka

3.obraz „Sen 2“ – Lily sedí pred hojdačkou. Lily je ale staršia o 6 rokov. Hrá hudba tá istá ako v prvom obraze. Lily sa bojí. Má stále strach ako pred šiestimi rokmi. Sen sa jej stále dookola sníva. Na scénu prichádzajú tie isté tanečníčky (každá z inej strany), ktoré pohybom vyjadrujú hojdanie hojdačky veľmi vysoko. Pomaly prechádzajú k Lily a tam ju skľučujú. Lily sa bojí a chce aby sa sen skončil. Kričí.:

L.: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Neeeeee!!!“

Hudba končí, tanečníčky odchádzajú a Lily sklopí hlavu dole. Je schúlená do kľbka a bojí sa. Zaznie hudba (Karl Jenkins & Adiemus III.: Dawn Dancing) ale iba veľmi krátko.

- na ľavej strane javiska je posteľ a kufrík

4.obraz „Bolest’2“ - Lily sedí na posteli. Snaží sa čítať časopis. Časopis preto lebo je o tých šesť rokov staršia. V ruke drží poldecák a popíja alkohol. V pozadí je počuť ako sa jej hádajú rodičia:

M: Si neschopná tak už to pochop.

Ž: Neurážaj ma.

M: Tak mi podpíš tie papiere.

Ž: Nepodpíšem.

M: Okamžite to podpíš.

Ž: .....

M: Si hluchá? Podpíš to.

Ž: Nechcem to. Odpustím ti všetko.

M: Seriem ti na to. Je mi z teba zle.

Ž: Neodchádzaj.

M: Pusti ma do pi.....Krista podpíš to a daj pokoj

Ž: Ja ťa nepustím.

M: Komu sa vyhrážaš?

Ž: Tebe. Ja ti tie veci nedám a deti už vôbec nie.

M: Čo mi nedáš, ty špina.

Ž: Auuu nebi ma, prestaň, to bolí.

Nevie sa sústrediť na čítanie, tak si vypije ešte ďalší poldecák. Ten ale nepomôže utíšiť bolesť a strach, ktorý prežíva. Zapcháva si uši a spieva si pesničku „Hviezdička“. Pozerá sa pritom na nebo.

- na javisku hojdačku a na ľavej strane javiska posteľ a kufrík.

5.obraz „Oslobodenie“ – Lily ako malé dievčatko prichádza ku hojdačke. Začne ju kolísať. Ničoho sa už nebojí. V pozadí znie hudba (Karl Jenkins & Adiemus III.: Dawn Dancing). Na scénu prichádzajú tanečníčky. Jedna pred druhou. Synchronne sa pohybujú. Vyjadrujú súhru a spokojnosť. Strach už nie je. Prídu ku hojdačke a zvesia ju. Podajú ju malej Lily a odídu. Na ľavej strane javiska sedí na posteli veľká Lily. Balí do kufru plyšového medvedíka a knižku z detstva. Odkladá poldecáky. Postaví sa a vyzlieka si župan. Zbalí ho do kľbka a otáča sa smerom k malej Lily. Tá sa na ňu usmeje a odchádza.

1.2 Sprievodca hereckou interpretáciou postáv

Lily je dievčatko, ktoré sa veľmi bojí. Je vo svojom vnútri zranená. Prežíva všetko čo sa okolo nej deje veľmi intenzívne. Rodičia sa jej neustále hádajú. Neustále sa jej sníva každú noc dokola jeden sen. Hojda sa v ňom na hojdačke až tak vysoko, že sa začína postupne báť. Nevie prekonať strach. Prežíva neustáli strach nie len v reálnom živote ale aj v tom snovom.

T1 a T2 sú tanečníčky, ktoré práve cez scénicky tanec vyjadrujú hojdanie hojdačky. Objavujú sa vždy iba v sne. Sú pocitovým odrazom toho sna. Všetko čo ten sen vyvoláva stvárajú práve tieto tanečníčky.

Manželský pár nie je vôbec vidieť. Dôležité je ich iba počuť. Hádky vyvoláva strach. Všetko čo sa deje Lily je vďaka hádkam, ktoré neustále musí počúvať.

1.3 Analýza textu hry - projektu

Hra je o dievčatku, ktoré má strach. Bojí sa neustále. V spánku sa jej sníva každú noc sen, ktorom sa veľmi bojí. Cez deň sa bojí hádok svojich rodičov. Sen sa jej sníva neustále preto lebo má strach. Strach z toho, že čo bude s jej rodičmi a s ňou. Túži byť jedného dňa slobodná. Odpútaná od počúvania každodenných hádok svojich rodičov. Počas tejto hry prekoná strach a prestane sa báť. Všetko zlé čo prežívala v sne a v realite sa u nej v jednom okamihu pomíne. Pomôže jej v tom jej detské ja. Dokáže to prekonať len vtedy ak sa vyrovná a odpúta od minulosti. Hlavne keď začne žiť svoj vlastný život a odpúta sa od všetkého zlého čo ju stretlo vo veku od 10 do 18 rokov. V prvom a treťom obraze verbálne povie: „Kolotoč, nekonečný kolotoč. Niiieeeee!“ . Týmito pár slovami podčiarkne neustále

sa opakujúci strach. Ten bude divákovi podávaný cez hudbu, tanečníčky, svetelné a technické efekty ale hlavne cez vnútorné prežívanie hercov na javisku. Text má divákovi napovedať, že strach v sne a v realite sa neustále opakuje. V druhom a štvrtom obraze bude môcť divák počuť hádku manželského páru. Bude sa stupňovať. Hádky v týchto obrazoch podčiarknu u diváka ten istý opakujúci sa strach. Piaty obraz je o prekonaní všetkého zlého. Povedať si dosť, nebáť sa a ísť ďalej.

1.4 Zodpovednosť pedagóga – režiséra – prezentácia publika, komunikácia s cieľovou skupinou.

Toto predstavenie je určené pre diváka od 12 roku života až po vekom neohraničenú skupinu. Samozrejme by si toto predstavenie mohli pozrieť aj diváci mladší ale myslím si, že to nie je nutné z dôvodu depresie, úzkosti, strachu a nešťastia, ktoré sa nachádzajú až v 4/5 predstavenia. Samotné pochopenie tohto predstavenia bude komplikované pre každého diváka. Každý si má z toho zobrať to čo mu predstavenie ponúka. Pre mladšiu vekovú kategóriu si myslím, že je ešte nepotrebné sa stretávať už so spomenutými emóciami pri ich vývine. Každému divákovi má tento projekt povedať, že ak chceme tak sa môžeme samy zbaviť strachu a nešťastia z čohokoľvek. Divák mi si mal zobrať nádej. Nádej, ktorú nosí každý z nás vo svojom vnútri. Nádej umiera posledná.

II. časť

2 Pedagóg – herec – výber, obsadenie

2.1. Práca pedagóga – režiséra s hercom na postave- vedenie herca hrou

Herec aby mohol najpresnejšie stvárniť svoju postavu musí o nej vedieť všetko. Pedagóg alebo režisér musí vedieť podať hercovi o postave tie najpresnejšie informácie. Kto je, čo je, prečo koná tak alebo onak. Najdôležitejšie je aby herec pochopil vnútorné prežívanie postavy a jej psychiku. Herec by mal vedieť o postave, ktorú stvárňuje čo najviac informácií. Pred samotným procesom na javisku pracuje pedagóg alebo režisér s hercom niekoľko hodín samostatne. Absolvuje s ním rozhovory o charaktere postavy ako napríklad: koľko má rokov, aký žije život, aké má vlastnosti, atď. Popísať hercovi čo

najviac informácií aby ich vedel plnohodnotne v sebe spracovať a podať čo najprirodzenejší výkon. Po absorbovaní týchto informácií je úloha na hercovi aby začal vkladať do postavy svoje predstavy o jej prevedení. Začína si budovať vlastné mizanscény. Do postavy sa herec ľahšie dostáva na základe podtextov, ktoré mu pedagóg alebo režisér povie. To znamená čo, že postava vie čo hrá a vie čo si myslí. Dôležité je aj to aby herec vedel, prečo stojí tam a tam, odkiaľ prichádza a prečo tam prichádza, kam a prečo odchádza, prečo koná tak ako koná. Toto všetko musí mať svoje opodstatnenie. Dôvod. Iba ak herec dostane tieto informácie a dokáže ich v sebe spracovať môže čo najreálnejšie stvárniť danú postavu.

2.2 Požiadavky na techniku herca, telo, hlas, rola

V mojej inscenácii som mala požiadavky na hercov primerané. V prvom rade mi šlo o to aby sa snažili byť čo najprirodzenejší. Samozrejme iná práca bola s postavou Lily a iná s tanečnicami. Na postavu Lily som vyžadovala od hercom čo naj dôvernejšie prežiť určený charakter postavy. Vedieť sa čo najprirodzenejšie báť a vedieť v tom správnom pocity povedať zadaný text alebo urobiť akciu. Tiež šlo o to aby si herci do postavy vložili kus seba. Najdôležitejšou podmienkou bolo aby zadaný pocit dokázali prežiť. Vybrala som daných hercov práve preto, že ich vnútorný podtext postavy je niekedy aj ich realita. Práca s tanečnicami nebola až moc odlišná. Od nich som vyžadovala pohybovú kreativitu a improvizáciu. Ich úlohou bolo divákovi dať pocítiť nielen strach toho sna ale aj pocit hojkania a neistoty z neznáma. Spoločne s postavou Lily mali za úlohu čo naj dôvernejšie a najcitateľnejšie podať divákovi vnútorný pocit. Ľudí som si vybrala na základe toho, že ich dobré poznám a typovo mi sadli.

2.3 Pedagóg – režisér, praktické poznámky k metodike vedenia herca

Počas skúšok z hercom je najdôležitejšia práca podtextov. Je to najúčinnější spôsob ako dostať herca do vnútorného pocitu. Herec na základe podtextov – vnútorného monológu dokáže naj dôveryhodnejšie stvárniť konanie postavy.

Lily mladšia v prvom obraze (**Bojím sa. Chcem sa zobudiť. Nech sa mi už prestane snívať. Musím to zastaviť. Zoskočím. Nie, bojím sa.)**

L.: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Niiieee!!!“ (**Chcem to už zastaviť, prestaň sa mi už snívať.**)

Lily mladšia v druhom obraze (**Bojím sa. Už sa zase hádajú. Kedy to skončí. Bože prosím pomôž mi. Nechcem tu byť.**)

Lily staršia v treťom obraze (**Vyskočila som a nič. Stále snívam. Bojím sa. Nech sa to už skončí. Prestaň sa mi snívať. Chcem koniec. Nie, bojím sa.**)

L.: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Niiieee!!!“ (Chcem to už zastaviť, prestaň sa mi už snívať.)

Lily staršia v štvrtom obraze (**Bojím sa. Už zase sa hádajú. Kedy to skončí. Otravný život. Už mi ani pitie neutíši strach. Bože prosím pomôž mi. Nechcem tu byť.**)

Lily mladšia v piatom obraze (**Nebojím sa. Všetko bude dobré. Nehnevám sa na teba. Prišla som sa rozlúčiť a odniesť ťa z môjho života.**)

Lily staršia v piatom obraze (**Zbohom minulosť. Ahoj medvedík, ahoj knižka. Je koniec. Už nikdy viac nebudem toto prežívať. Piť už nemusím. A ty si tiež len minulosť. Ďakujem.**)

III. Časť

3 Základné aspekty zdroje réžie

3.1 Kompozícia hudobno – dramatického projektu

Návrh zavesenia hojdačky (vid'. Foto č.1):

Drevená hojdačka zavesená o železnú konštrukciu, ktorá sa nachádza v strope. Cez konštrukciu sú prehodené reťaze a každá je spojená skobou. Do každej skoby sa pripne koncový krúžok z hojdačky. Tá konštrukcia udrží s tými reťazami 80 kilo váhy.

Návrh detskej izby (vid'. Foto č.2):

Na ľavej strane javiska je jedna fotela ako posteľ.

3.2 Zobrazovanie - scéna, kostýmy

Na dosiahnutie reálnej scény je potrebné zavesiť skutočnú hojdačku. Použiť skutočné rekvizity. Podstatné je aby divák cítil celú inscenáciu. Má mať pocit, že je jej súčasťou. Na precítenie sna sme použili dymostroj. Ten dokreslí snu tú správnu atmosféru. Tanečníčky budú mať čierne oblečenie z dôvodu, že v skutočnom sne naokolo hojdačky bola tma. Lily som obliekla do nočnej košele. Snažila som sa realisticky urobiť celú scénu.

Lily: oblečená v bielej nočnej košeli, keďže spí. Bielej preto lebo je čistá. Oblieka si aj ružový župan.

T1 a T2: oblečený čierny základ a na tom majú dlhé čierne strapce cez ruky a nohy.

3.3 Umenie techniky - Svetlo, zvuk - reprezentácia

Návrh svetlá (vid'. foto č. 3)

Svetlá som využívala v každom obraze. Zvolila som červené bodové svetlo. Červenú preto lebo je to silná farba a vyvoláva strach. Používa sa iba v sne a svieti na Lily a hojdačku. Dve žlté bodové svetlá používam na príchod tanečníčok. Jedno svieti na pravej a druhé a na ľavej strane javiska. Biele bodové svetlo používam na scénu, ktorá sa odohráva v realite. Je ním nasvietená posteľ, na ktorej leží Lily.

Zvuk sa púšťal z aparatury, ktorá bola k dispozícii v Univerzitnom tvorivom ateliéri.

Hudbu som použila v prvom a treťom obraze takú istú, pretože je to jedna a tá istá udalosť – sen. Hudba je použitá od Massive Attack – Butterfly Caught a Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. V druhom a štvrtom obraze som hudbu nepoužila. V prvom pláne mala byť použitá nahrávka manželskej hádky ale nakoniec som sa rozhodla pre použitie reálneho zvuku. V piatom obraze znie skladba od Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing.

3.4 Rytmus v inscenácii

Rytmus je dôležitý hlavne v miestach kde sa používa hovorené slovo. V tomto prípade bol celý rytmus na postave Lily. Hudba síce zadávala tempo, ktoré tanečnice nepustilo ale rytmus inscenácie musela podržať Lily. Najdôležitejšie bolo keď vycítila moment kedy má začať textovať.

3.5 Hudba v inscenácii

Hudbu, ktorú som použila v inscenácii je podľa mňa totožná s pocitom aký chcem preniesť na diváka. V prvom a treťom obraze som použila rovnakú hudbu, pretože je to jedna a tá istá udalosť – sen. Použila som skladbu od Massive Attack – Butterfly Caught a Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. V druhom a štvrtom obraze som hudbu nepoužila. V prvom pláne mala byť použitá nahrávka manželskej hádky ale nakoniec som sa rozhodla pre použitie reálneho zvuku. V piatom obraze znie skladba od Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. Skladby som vyberala už na určitú predstavu scény. Vypočula som si viacero dobrých nahrávok ale tieto vystihujú najpresnejšie celú inscenáciu.

IV. časť

4 Réžia v centrálnom priestore /poznámky režiséra k mizanscène inscenačného tvaru/

Začiatok inscenácie

TMA

Popis prvého obrazu:

Na javisku sa nachádza v strede zavesená hojdačka na ktorej sedí Lily v bielej košeli. Drží sa rukami lana hojdačky. Znie skladba od Massive Attack – Butterfly Caught.

Zozadu svieti na hojdačku červené bodové svetlo. Spredu sa pomaly pridáva biele svetlo. Postupne sa približuje T1 z pravého portálu a pridáva sa žlté svetlo z ľavej strany . Plazí sa

po zemi. Dostane sa k hojdačke a tam ju začne skľučovať. Z ľavého portálu sa po zemi začína polaziť T2 a pridáva sa žlté svetlo z pravej strany. Dopľazí sa pred Lily a začína ju tiež skľučovať. Lily končí výstup replikou: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Niiieee!!!“ Skladba sa na chvíľku preruší, tanečníčky odchádzajú a s nimi zároveň aj žlté bodové svetlá. Zaznie skladba Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. Lily skloní dole hlavu a rukami si zakrýva tvár.

TMA

Popis druhého obrazu:

Na javisku postel', na ktorej sedí Lily oblečená v ružovom župane. Číta si knihu a v ruke drží svojho obľúbeného plyšáka.

Svieti na ňu biele bodové svetlo. V pozadí je počuť hádku jej rodičov. Pomaly sa zosunie z postele na zem. Zapcháva si uši a pozerá sa na nebo. Začína si spievať. Po spievaní si pomaly položí hlavu na postel'. Stále si drží zapchatá uši. Hádky v pozadí ešte doznieva a biele scénické svetlo sa pomaly sťahuje.

TMA

Popis tretieho obrazu:

Na javisku sa nachádza v strede zavesená hojdačka. Nikto na nej nesedí. Lily sedí pred hojdačkou na zemi. Oblečenú má bielu košeľu. Znie skladba od Massive Attack – Butterfly Caught.

Zozadu svieti na hojdačku červené bodové svetlo. Spredu sa pomaly pridáva biele svetlo. Postupne sa približuje T1 z pravého portálu a pridáva sa žlté svetlo z ľavej strany. Plazí sa po zemi. Dostane sa k hojdačke začne s ňou tancovať – hojdať ju. Z ľavého portálu sa po zemi začína polaziť T2 a pridáva sa žlté svetlo z pravej strany. Dopľazí sa pred Lily a začína ju skľučovať. V tom sa k nej priblíži aj T2 a spoločne ju skľučujú. Lily končí výstup replikou: „Kolotoč, nekonečný kolotoč! Niiieee!!!“ Skladba sa na chvíľku preruší, tanečníčky odchádzajú a s nimi zároveň aj žlté bodové svetlá. Zaznie skladba Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. Lily skloní dole hlavu a rukami si zakrýva tvár.

TMA

Popis štvrtého obrazu:

Na javisku postel', na ktorej sedí Lily oblečená v ružovom župane. Prezerá si časopis a v ruke drží poldecák.

Svieti na ňu biele bodové svetlo. V pozadí je počuť hádku jej rodičov. Pomaly sa zosunie z postele na zem. Zoberie si ďalší poldecák a vypije ho. Odhodí časopis. Zapcháva si uši a pozerá sa na nebo. Začína si spievať . Po spievaní si pomaly položí hlavu na postel'. Stále si drží zapchaté uši. Hádky v pozadí ešte doznieva a biele scénické svetlo sa pomaly sťahuje.

TMA

Popis piateho obrazu:

Na javisku sa nachádza v strede zavesená hojdačka. Nikto na nej nesedí. Znie skladba Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing.

Červené bodové svetlo svieti mierne na hojdačku zozadu. Znie skladba Karl Jenkins & Adiemus III. – Dawn Dancing. Lily mladšia prichádza ku hojdačke. Biele bodové svetlo sa pomaly rozsvetľuje na hojdačku spredu. Hojdá hojdačku a usmieva sa. Postupne sa približujú spoločne T1 a T2 z pravého portálu. Zvesujú hojdačku a podávajú ju Lily do náručia. Lily sa pomaly otáča tvárou k divákovi. V rukách má hojdačku.

Na javisku postel', na ktorej sedí Lily staršia oblečená v ružovom župane.

Svieti na ňu biele bodové svetlo. Pomaly ukladá do kufríka plyšového medvedíka a knižku. Odkladá poldecáky. Postaví sa a pomaly si vyzlieka župan. Otáča sa smerom k mladšej Lily. Pozerajú sa na seba. Mladšia Lily sa usmeje a odchádza. S ňou odchádza aj červené a obidve biele bodové svetlá.

Medzi všetkými výstupmi bolo dôležité vytvoriť kontrast. Ten sa podaril vždy hlavne zmenou hudby na skutočnú manželskú hádku alebo naopak. Samozrejme, že sa kontrast podarilo vytvoriť aj svetelnou technikou a dymostrojom.

TMA

Koniec inscenácie

V. časť

5 Produkcia – organizácia tvorivého procesu

5.1 Skúšky /režijné záznamy/

Priestor na skúšanie bol dosť vyťažovaný takže nebolo také ľahké skúšať kedykoľvek. Na každej skúške mi niekto chýbal. Nános stresu z toho, že človek nevie ako to nakoniec všetko bude vyzerat' ma vyprovokovalo k väčšej tvorivosti.

5.2 Práca s hercom /režijné záznamy/

Skúšky:

Hercov, ktorých som si vybrala som vôbec nepochybovala. Vo všetkých prípadoch sa pokúsili urobiť čo bolo v ich silách.

Barbora Kozánková – mladšia Lily: šikovná ale novým starším kolektívom okolo seba mala zo začiatku trému. Postupne ju však odbúrala a aj hlasovú bariéru kričania sme odbúrali.

Eva Holasová – staršia Lily: otázkami a odpoveďami k postave sme sa dopracovali aspoň do takej roviny v akej sme to odprezentovali. Samozrejme to Eva zvládla výborne.

Katka Záhorská – T1: kreatívna a hlavne ochotná spolupracovať. Dosť mi pomohla v priestorovom riešení choreografie.

Diana Kamenistá – T2: ochotná urobiť všetko čo sa jej zadá a hľadá vždy nejaké správne východisko z komplikovanej situácie.

Skúšky prebiehali v Univerzitnom tvorivom ateliéri a na sústredení. V všetky skúšky boli dosť náročné. S herečkami som pracovala aj mimo ateliéru a sústredenia. Hľadanie spôsobu ako precítiť hojdačku a strach sme verbálne analyzovali kde sa len dalo. S tanečnicami som kus roboty urobila na sústredení. Nakoniec sme všetko čo sme individuálne na kúšali spojili dokopy. (vid'. Foto č. 4)

5.3 Riešenie inscenačných problémov – eliminácia nežiadúceho

Stavba inscenácie sa považuje za elimináciu. Počas nej sa eliminujú nežiaduce faktory, ktoré brzdia proces plynulej tvorby inscenácie. Narušuje sa po tempo-rytmickej, estetickej

alebo technickej stránke. Opravujú sa texty, menia sa herecké akcie, mení sa scéna, inak sa riešia svetlá alebo zvuk. Počas procesu sme zrušili pôvodne výstupy druhého a tretieho obrazu. Napríklad sme zrušili pôvodnú pesničku a nahradili sme ju už spomínanou „Hviezdičkou“. Pohrali sme sa na viacero spôsobov s hereckými akciami a vybrali sme z nich tie najreálnejšie.

Záver

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, čo mi na inscenácii pomohli, či už technicky, herecky alebo psychicky. Ďakujem mojim hercom a tanečníkom za vytvorenie pre mňa dôležitého a pekného predstavenia.

...nádej umiera posledná...

Foto č. 1

Foto č. 2

Foto č. 3

Foto č. 4